La stagiul internațional al jocurilor sportive de la Paris

Aprecieri elogioase despre școala românească

O nouă ediție (prima a avut loc în 1965 la Vichy) a stagiului internațional de jocuri sportive, organizat de Asociația profesorilor absolvenți ai Școlii normale superioare de educație fizică (E.N.S.E.P.S.) din Paris, a prilejuit o interesantă confruntare teoretică a progreselor realizate în domeniul cercetării asupra învățării jocurilor sportive. Confruntare cu atît mai eficientă, cu cît la acest colocviu internațional, desfășurat între 5 și 14 septembrie la Paris, au participat 280 de profesori, conferențiari și lectori universitari din 16 țări. Printre ei, și lectorul universitar *Aurel Encuțescu*, decan al Facultății de educație fizică a Institutului Pedagogic din Oradea, prin intermediul căruia sîntem azi în măsură să oferim cititorilor, noi și interesante amănunte legate de acest eveniment internațional cu larg ecou în lumea specialiștilor.

— Spuneți-ne care a fost metoda de lucru?

— Principiul de bază al desfășurării lucrărilor l-a constituit confruntarea directă de idei, prin discuțiile purtate pe marginea referatelor trimise din vreme spre consultare participanților. În această direcție țin să remarc un fapt deosebit, și anume acela că referatul principal în ceea ce privește metodologia și terminologia jocurilor sportive a fost cel al *prof. univ. Leon Teodorescu*, șeful catedrei de jocuri sportive de la I.C.F. Lucrarea s-a bucurat de aprecieri elogioase și a constituit punctul de plecare al unor fructuoase discuții. Trebuie să subliniez, de asemenea, că în timpul discuțiilor s-au făcut referiri și la alți specialiști români, apreciați prin realizările lor în domeniul metodicii unor jocuri sportive. De pildă, s-a vorbit despre o școală românească în handbal și despre aportul la progresul acestui sport adus de *conferențiar univ. Ioan Kunst Ghermănescu*, ca și despre interesantele metode ale antrenorilor români de volei *N. Sotir* și *G. Cherebețiu*. Vă mărturisesc că eram foarte mîndru să aud aprecierile măgulitoare adresate lucrărilor realizate de acești specialiști, ca și școlii românești în diferite jocuri sportive.

— Lucrările s-au limitat numai la discutarea referatelor?

— Nu. În programul acestui stagiu au fost cuprinse și expuneri practice. De asemenea, s-au realizat lecții model care au constituit un excelent schimb de experiență, un transfer de idei și metode extrem de util.

— Ați contribuit cu lucrări personale la reușita acestui stagiu?

— Am prezentat două referate în cadrul discuțiilor. După cum știți, tema generală a fost: *„Cercetări asupra învățării jocurilor sportive"*, împărțită în două, să le zicem, subpuncte. Primul: *„Probleme actuale ale metodologiei jocurilor sportive"* și al doilea: *„Importanța și rolul jocurilor sportive în învățămînt"*. La acest din urmă subiect am fost invitat de organizatori să vorbesc despre locul jocurilor sportive în programa școlilor de cultură generală din țara noastră. Intervenția mea, avînd la bază studii și cercetări realizate în ultimii ani, precum și expunerea calendarului competițional cu principala sa întrecere, divizia națională școlară de volei, baschet și handbal, a stîrnit interes. În mod deosebit, sistemul de competiții, evident superior față de cel din alte țări, a suscitat curiozitatea participanților și, în final, admirația lor unanimă. Totodată, în ultima zi a stagiului, cu prilejul unei discuții despre modul în care sînt instruite cadrele de specialiști în jocurile sportive, am prezentat sistemul de pregătire și formarea cadrelor din țara noastră.

— Nu încape îndoială că prezența a numeroși specialiști din atîtea țări v-a dat și prilejul de a realiza unele contacte mai strînse...

— Desigur. Am purtat discuții ample cu tehnicieni și profesori din Canada, Bulgaria, Cehoslovacia, Tunis, Maroc și alte țări, fiindu-mi solicitate materiale și informații suplimentare despre dezvoltarea jocurilor sportive din țara noastră. În același timp, am rugat pe cei cu care am purtat aceste discuții să-mi furnizeze — la rîndul lor — date inedite referitoare la probleme de interes comun. Cel mai semnificativ aspect în această direcție a fost, însă, acela că, în semn de prețuire a realizărilor noastre pe tărîmul jocurilor sportive, am fost invitat la convorbiri bilaterale cu reprezentanți ai oficialităților sportive franceze. Am avut astfel plăcerea să discut cu dl. *George Debi*, director adjunct în Subsecretariatul de stat pentru tineret și sport, cu dl. *Robert Joyeux*, directorul E.N.S.E.P.S., precum și cu întreaga conducere a I.N.S. compusă din *André Delsol*, director, și adjuncții săi *I. Moilet* și *Paul Feder*. Subiectul principal l-a constituit găsirea mijloacelor pentru a se realiza un contact mai strîns, în special pe linia organismelor de învățămînt. Au fost și acestea momente de vădită satisfacție pentru mine, știind că reprezint o mișcare sportivă ce se bucură de atît de frumoase aprecieri pe plan internațional.

Am mulțumit interlocutorului nostru pentru numeroasele date pe care ni le-a pus la dispoziție, consemnîndu-le succint, dar cu satisfacție, în acest interviu.

LOTUL REPREZENTATIV A ÎNTRECUT PE VOJVODINA CU 2-1 (1-0)

(Urmare din pag. 1)

traiectorie plutitoare, Dinu îl lasă să treacă la Iancu care reia cu capul pe spațiul porții, dar prea încet. În min. 41, Sătmăreanu este depășit cu destulă ușurință de Pusibîrk, care centrează periculos în fața porții noastre, de unde Barbu respinge cu dificultate. La numai 2 minute de la reluarea jocului, în repriza a doua, GHERGHELI FACE UN REUȘIT SCHIMB DE LOCURI CU PÎRCĂLAB (de la care a primit mingea), CENTREAZĂ IN CAREU ȘI DEMBROVSCHI REIA (de la 9—10 m) DIRECT ÎN PLASĂ: 2—0.

După acest gol, gazdele, dornice să remonteze, apasă pe „accelerator", dînd jocului un ritm mult mai viu. În min. 57, Nikezici ratează din poziție favorabilă; în min. 69, D. Nicolae acordă corner la un șut puternic al lui Radosav; în min. 71, Coman boxează defectuos o minge, creînd panică la poarta noastră. În fața acestui iureș, jucătorii români temporizează (de prin min. 75) jocul, urmărind să „taie" ritmul adversarilor. În min. 78, Pusibîrk centrează din apropierea liniei de fund la Nikezici, lăsat complet liber la 10 m de poarta noastră, și acesta reia cu capul, din plonjon, în colțul drept al porții lui Coman: 2—1. În același minut, Coman plonjează în picioarele lui Radosav, salvînd o situație critică. În min. 79, un contraatac român „doi contra unu" (Pîrcălab + Voinea împotriva lui Brzici) eșuează, Pîrcălab, ezitant, șutînd în Brzici, care este la un pas de autogol. În min. 80, același Brzici, avansat în atac reia cu capul alături de poartă o minge centrată de Savici. În min. 84 Dembrovschi deviază spre poarta adversă două centrări ale lui Lucescu și Pîrcălab dar, de fiecare dată, Ciani este la post. În min. 89, Coman ne face emoții. La un presing executat de Radosav, portarul nostru scapă mingea din mînă, Radosav trimite la Brzici dar acesta șutează de la 10 m peste poartă.

Din echipa noastră s-au remarcat, în ordine, *Ghergheli, Voinea, Pîrcălab, Coman, Sătmăreanu, Mocanu* și *Dembrovschi*.

SĂ NU PUNEM CĂRUȚA ÎNAINTEA CAILOR

OPINII

Numeroși, extrem de numeroși suporteri ai Rapidului au privit cu uimire la început, cu o alarmă tot mai sporită, apoi, degringolada echipei favorite. Cîștigători ai campionatului în ediția 1966/67, componenții echipei Rapid au navigat în ediția următoare pe undeva pe la mijloc, pe la acel mijloc al mediocrității aurite, iar în campionatul actual s-au situat pe penultimul loc al clasamentului.

Pentru oricine era evident că la echipa Rapid se întîmplă ceva. Nu era nevoie de cunoștințe savante în domeniul fotbalului pentru a-ți da seama că munca dusă la acest club, la nivelul tuturor eșaloanelor, face un rabat netolerabil la capitolele seriozitate și calitate.

Am așteptat cu toții, cei pe care soarta echipei de fotbal Rapid îi interesa, să se facă o analiză atentă a cauzelor care au provocat degringolada și să se ia măsuri. Pe ici, pe colo, s-au ivit unele, însă cu caracter paleativ.

Esența, însă, a rămas neschimbată. Lipsa de seriozitate, înfumurarea, superficialitatea în pregătire și pe terenul de joc, absența unei preocupări temeinice pentru pregătirea unui schimb de mîine (deci a viitorului echipei) au rămas, toate, la locul lor.

În schimb, s-a pornit o susținută muncă de găsit justificări.

S-a constatat că, după îmbrăcarea tricourilor de campioni, jucătorii s-au înfatuat. S-a constatat și s-a așteptat să le treacă. Pe aceeași temă au fost elaborate nenumărate teme justificative, apăsîndu-se, *în exclusivitate*, pe capitolul jucător.

În mod justificat, însă, suporterii se întrebau care este răspunderea conducerii clubului și antrenorilor, aceștia revenind în discuție, în cazul eșecurilor repetate.

O mană cerească a venit o dată cu plecarea lui I. Ionescu, cu îmbolnăvirea lui Dumitriu II și cu suspendarea lui Răducanu și Năsturescu. Fusese găsită piatra filozofală. Echipa nu merge pentru că 4 jucători lipsesc din „formația de aur".

Da! Ar fi o justificare, dar existența ei ridica o problemă gravă. Însăși problema de bază a mișcării fotbalistice de la noi, adică aceea a creării de rezerve egale sau măcar de o valoare apropiată cu aceea a titularilor. Și la acest capitol s-a văzut că la Rapid construcția a început de la acoperiș spre temelie.

Salutăm cu satisfacție faptul că au început să se ia măsuri, dar nu putem fi de acord cu măsurile luate de dragul de a lua măsuri, mai ales cînd se pune căruța înaintea cailor.

S-ar părea că vinovați de toate relele s-au făcut antrenorii. Ei n-au educat jucătorii, ei au închis ochii la repetate abateri de la etica sportivă, ei n-au crescut schimbul de mîine. Dacă așa stau lucrurile — și dacă problema se reduce numai la acest cadru îngust — iertați să fim dacă nu putem fi de acord cu măsura luată de conducerea Rapidului. Într-adevăr, dacă Valentin Stănescu și Victor Stănculescu sînt vinovați de cele arătate mai sus, de ce faptul a fost îngăduit pe parcursul unor ani și — mai ales — de ce stigmatizați de atari vini, au fost trimiși să lucreze la centrul de copii, adică în sectorul cel mai gingaș, în sectorul în care se gestează succesele zilei de mîine.

A fost suspendat pe un an Dan Coe. De ce atît de tîrziu, și mai ales, de ce măsura a intervenit după ultimatumul federației? Este vinovat antrenorul în exclusivitate? Sau și biroul secției de fotbal?

Un înțelept proverb spune că este mai bine mai tîrziu decît niciodată și urmîndu-l vom spune că măsuri trebuie luate și este bine că au venit. Dar, totuși, analizîndu-le la rece, ele apar cu o anumită doză de caducitate.

Fie însă ca ele să fie de bun augur Rapidului, să constituie un subiect de meditație pentru alte cluburi și prin sensul lor exhaustiv — și pentru diriguitorii destinelor fotbalului nostru.

Niki Mihail BURILIANU

fotbal

MATEIANU ȘI MÎNDRU — RESTABILIȚI!

După o convalescență postoperatorie (o apendicită care l-a sîcîit tot sezonul trecut și l-a obligat să-și întrerupă pentru cîteva etape activitatea competițională) *Mateianu* s-a reîntors recent în teren.

Căpitanul alb-albaștrilor se simte bine și speră ca, după cîteva zile de reacomodare într-un regim special, să intre în programul general de pregătire a echipei.

Anunțăm totodată că portarul *Mîndru*, celălalt „convalescent" al Progresului, este perfect restabilit după traumatismul suferit în barajul de la Timișoara și se pregătește intens, intenționînd ca în maximum două săptămîni să atingă forma necesară pentru a apăra buturile echipei sale.

Înaintașii lui Dinamo București la antrenament.
Foto: B. VASILE

IVANSUC LA INDUSTRIA SÎRMEI

Federația Română de Fotbal a aprobat transferarea jucătorului Ivansuc de la Universitatea Cluj la Industria sîrmei, din campionatul diviziei B, seria a II-a.

CULESE DIN „C"

● De la meciul Gloria Bistrița — Dinamo Oradea — seria a VII-a (4—0) corespondentul nostru, I. Toma, ne-a relatat următoarele: Echipele, în special cea din Oradea, au jucat slab, ambele formații au ratat cîte o lovitură de la 11 m, iar arbitrajul a fost de asemenea foarte slab. Păcat de drumul lung pe care l-au făcut cei trei arbitri, pînă la Bistrița (arbitrul de centru era din Sighetul Marmației, iar tușierii din Baia Mare și Satu Mare).

● La Cîmpia Turzii (Arieșul — Tehnofrig Cluj) — seria a VI-a a arbitrat o brigadă din Sighetul Marmației, localitate cam îndepărtată de orașul nostru — ne scrie corespondentul L. Donciu. Oare nu s-ar putea delega la Cîmpia Turzii arbitri din orașe mai apropiate? Nu de alta, dar asociația sportivă Arieșul se află într-o acută criză financiară. De pildă, la meciul amintit mai sus baremul arbitrilor din Sighet s-a ridicat la suma de 700 lei iar cea a încasărilor la 500 lei (!).

● Sirena București a aliniat în partida cu I.T.C. Constanța (3—1) o echipă în care a predominat tinerețea. Din cei 11 jucători, 6 au fost juniori.

● Derbiul seriei a VIII-a, Chimica Tîrnăveni — Avîntul Reghin (6—2) s-a desfășurat într-o deplină sportivitate pînă în min. 53, cînd jucătorul Pop de la Avîntul s-a dedat la acte nesportive, aducînd injurii conducătorului de joc, I. Călărașu (Aiud) care, pe bună dreptate, l-a eliminat de pe teren.

Sperăm că măsurile luate vor redresa echipa Rapid

Declinul echipei nu putea fi oprit decît prin aceste măsuri. De multă vreme se fisuraseră relațiile principiale care trebuie să existe între antrenori și jucători, iar în ultima perioadă încordarea sporise și mai mult, lipsa de respect reciproc se accentuase, iar autoritatea tehnicienilor era total subminată. Valentin Stănescu utiliza un limbaj violent, în afara normelor pedagogice, antrenamentele se desfășurau sub semnul monotoniei și superficialității, etapa de pregătire dinaintea începerii actualului campionat a fost improvizată, fără o concepție și o planificare riguroasă. Secundul său, Victor Stănculescu, muncea superficial, la adăpostul unor aparențe de vrednicie și contribuia la accentuarea fricțiunilor. Declinul activității celor doi antrenori a început încă din sezonul trecut. Conducerea clubului și secției au intervenit în repetate rînduri, dar nu cu suficientă fermitate. Totuși, cu ocazia unei analize făcute în cursul lunii iulie cei doi antrenori au fost sancționați și avertizați. Dar, lucrurile nu s-au îndreptat în continuare.

Concomitent, criza echipei se datorește abaterilor repetate de ordin disciplinar și unui dezinteres constant în pregătire manifestate de către unii jucători.

C. Dan a fost, pe bună dreptate, admonestat de presă, pentru atitudinile lui repetat huliganice și a fost suspendat un an. Jamaischi, prin viața lui nesportivă, era mereu ieșit din formă și de aceea a fost scos din lotul primei echipe. Motroc, Răducanu au contribuit și ei la subminarea moralului echipei.

Ei au primit un ultim avertisment.

Pe scurt, se ajunsese la o atmosferă încărcată de insulte și meschinării reciproce, iar antrenorii nu mai erau în stare să o curme.

Conducerea clubului a luat măsurile radicale, cunoscute acum opiniei publice. Toți cei sancționați au prilejul să reflecteze asupra părții lor de vină și să înceapă un proces de autoeducare. Sperăm ca echipa Rapid să înceapă o existență nouă. Primul antrenament condus de către noii antrenori s-a desfășurat într-o atmosferă foarte promițătoare.

Petre CAPRA
președintele Clubului Rapid

„CUPA ROMÂNIEI"

Miercuri s-a desfășurat o nouă etapă în *„Cupa României"*. Iată unele rezultate:

Progresul Strehaia — Victoria Tg. Jiu 4—3 (2—1), Victoria Roman — Letea Bacău 3—0 (1—0), Celuloza Călărași — S.N. Oltenița 1—0 (0—0), Știința Bacău — Textila Buhuși 0—1 (0—1), Soda Ocna Mureș — Chimia Făgăraș 4—1 (3—0), Voința Oradea — Metalul Aiud 0—0 (după prelungiri), Metalul Mangalia — I.M.U. Medgidia 0—3 (0—2), Textila Mediaș — Tractorul Brașov 3—0 (1—0), Chimia Mărășești — Gloria C.F.R. Galați 1—0 (0—0), A.S.A. Craiova — Steagul roșu Plenița 1—0 (1—0), Recolta Stoicănești — Chimia Tr. Măgurele 2—1 (1—0), Metalul Tîrgoviște — Olimpia Giurgiu 3-2 (3—1), Măgura Codlei — T.U.G. București 3—2 (2—1).

MECI INTERNAȚIONAL LA ORADEA

ORADEA, 26 (prin telefon). Joi s-a disputat în localitate meciul amical dintre Crișul și M.T.K. Budapesta. Oaspeții au învins cu 2—1 (2—0). Au înscris Simion (min. 33), Suromy (min. 35) și respectiv E. Naghi (min. 88) pentru gazde. **ILIE GHIȘA**-coresp. principal

UNIVERSITATEA BUCUREȘTI A ÎNVINS LA SCOR CONFECȚIA!

O victorie la scor a Universității București în partida cu Confecția a transformat etapa intermediară, disputată ieri, în campionatul feminin de handbal, într-un moment important al întrecerii, animînd lupta din fruntea clasamentului. Acum, Confecția a rămas lideră doar datorită faptului că Universitatea Timișoara are un meci mai puțin jucat, ceea ce mărește și mai mult interesul pentru competiție.

Universitatea București — Confecția 11—5 (5—4). Nu încape îndoială că cei ce nu au fost prezenți la meci își pot închipui greu cum de au realizat studentele o victorie în fața Confecției la o asemenea diferență de scor! Să încercăm noi să explicăm. Pentru aceasta vom sublinia de la început că Universitatea a manifestat o categorică superioritate sub toate aspectele, dar mai ales tactic. Variind ritmul de joc așa cum i-a convenit, apărîndu-se avansat și foarte mobil, prelungind acțiunile de atac, pînă la faza ideală de gol — Universitatea a dominat întrecerea cu autoritate. În așa fel încît, victoria ei finală nu a fost pusă nici o clipă la îndoială. Nici măcar în prima repriză cînd scorul favorabil tot studentelor, a fost totuși ceva mai strîns. Confecția, așa cum a jucat ieri, adică foarte slab, nu putea emite nici măcar pretenții la un rezultat de egalitate. Neșansa de care s-ar putea prevala jucătoarele acestei echipe, nu reprezintă un argument serios pentru o formație fruntașă. Mai util ar fi să se examineze cauza șirului de greșeli elementare, care au culminat cu ratarea a 2 lovituri de la 7 m (c.a.).

Liceul nr. 4 Timișoara — Voința Odorhei 6—10 (2—5). Victoria formației oaspe este pe deplin meritată. Elevele au jucat foarte slab dovedind o inexplicabilă lipsă de finalizare. Concludent este faptul că 4 din cele 6 goluri realizate de echipa lor au fost înscrise din 7 m. (P. Arcan — coresp. principal).

Rulmentul Brașov — Constructorul Timișoara 14—9 (11—5).

Textila Buhuși — Universitatea Timișoara 4—9 (2—4).

CLASAMENT

1.	Confecția București	12	9	2	1	144—116	20
2.	Universitatea Timișoara	11	9	1	1	140— 93	19
3.	Rapid	12	9	0	3	169—125	18
4.	Universitatea București	12	8	1	3	117— 89	17
5.	Rulmentul Brașov	12	5	0	7	139—142	10
6.	Progresul	12	5	0	7	133—150	10
7.	Constructorul Timișoara	12	4	1	7	114—136	9
8.	Liceul 4 Timișoara	11	3	1	7	75—107	7
9.	Voința Odorhei	12	3	0	9	123—150	6
10.	Textila Buhuși	12	1	0	11	121—167	2

PE PLOAIE...

Ploile, căzute din abundență, au adus perturbări explicabile în bogatul program tenisistic anunțat pentru aceste zile. Nici una din întîlnirile din cadrul campionatului republican pe echipe, programate la București și Brașov, nu s-a putut încheia.

Meciul Progresul—Steaua început marți este întrerupt la scorul de 2—2. Punctele steliștilor au fost înscrise de Mărmureanu (învingător cu 6—2, 6—3, 6—0 asupra lui Mita) și Popovivci (6—1, 6—2, 6—2 cu P. Dumitrescu), în timp ce gazdele au punctat prin Julieta Boboc (6—1, 6—1 cu Constanța Turea) și juniorul Sp. Ionescu (6—4, 8—6 cu Simindrică).

În cealaltă întîlnire programată în Capitală, echipa Construcțiilor conduce cu 5—0 în fața Politehnicii Cluj.

La Brașov — ne comunică corespondentul nostru principal **C. Gruia** — întîlnirea Steagul roșu—Dinamo București a putut fi totuși încheiată, aseară. Dinamoviștii au cîștigat cu 18—6. La Hunedoara: Constructorul-Ind. sîrmei C. Turzii 10—14.

Sîmbătă, urmează să înceapă întîlnirea-derbi dintre Steaua și Dinamo, cuprinzînd numeroase meciuri de atracție. Întrecerile vor fi găzduite pe terenurile Progresul (rd. v.).

REGRETE... TARDIVE!

Într-un fel, Deselnicu a fost o pildă de ascensiune sportivă în fotbalul nostru, ascensiune garantată de talent și dorință de afirmare: la numai 22 de ani, tînărul craiovean a simțit pe piept tricoul național al tineret și al primei reprezentative a României. Aici, însă, linia ascendentă s-a frînt. Deselnicu a greșit fundamental, crezînd că drepturile sale de sportiv de performanță încep acolo unde cele ale colegilor de echipă se sfîrșesc. Pretențiile sale au crescut nejustificat, condiționînd, nu o dată, rămînerea lui în echipa craioveană de unele „avansuri" bănești. Totul pînă într-o zi cînd o veste neplăcută (pentru el) l-a scos pe Deselnicu din atmosfera de automulțumire și nesportivitate în care se cufundase: fusese SUSPENDAT PE TIMP DE DOI ANI!

Semnatarul acestor rînduri a avut prilejul să stea de vorbă cu Deselnicu în pauza meciului divizionar dintre Universitatea Craiova și Crișul. Părea surprins sincer de sancțiunea dictată împotriva lui, măsură punitivă ale cărei dimensiuni nu reușise să le intuiască: *„alții pentru aceeași culpă..."*.

În vocea lui, însă, am bănuit, pe lîngă dorința reabilitării, o undă autocritică. Mi-a vorbit apoi despre antrenamentele solitare pe pista de zgură, despre tristețea jucătorului rămas în tribună... Asta a fost tot. Pînă cînd, într-o zi, ne-am pomenit cu următoarea misivă:

Tovarășe redactor-șef,

Subsemnatul P. Deselnicu, jucător al echipei de fotbal Universitatea Craiova, vă aduc la cunoștință următoarele: la începutul campionatului, ca urmare a unor abateri disciplinare, am fost sancționat cu scoaterea din lot pe timp de doi ani... Vă asigur că nu am pus la îndoială bunele intenții ale celor ce m-au suspendat, la fel cum mi-am dat seama mai tîrziu că sancțiunea respectivă este MERITATA. Am înțeles, de asemenea, că greutatea acestei pedepse este izvorîtă din dorința de a se da un exemplu colegilor mei de echipă... În perioada care a trecut, m-am pregătit intens pentru a reciștiga, prin muncă îndîrjită și comportare exemplară, încrederea colegilor, a antrenorilor și a întregului public. Cred că antrenorii și coechipierii mei s-au putut convinge că vechile-mi lipsuri nu erau datorate unui caracter înrăit sau unei educații greșite, ci faptului că evoluția sportivă rapidă mă făcuse mai ușuratec, mai înfumurat. Am meditat foarte mult la toate acestea în ultima vreme și vă mărturisesc, în modul cel mai sincer, că socotesc sancțiunea pe care am primit-o ca fiind UTILA...

P. DESELNICU,
student, anul III
Facultatea de electrotehnică

E neîndoios faptul că Deselnicu a greșit. La fel de neîndoios, cum este recunoașterea culpei... N-ar fi exclus ca sancțiunea dictată împotriva lui, poate prea aspră, să fie îndulcită. Oricum, această hotărîre rămîne numai la latitudinea conducerii clubului craiovean și depinde și de... însuși Deselnicu! Așteptăm...

Ov. I.

Drama fotbalistului Vinicio Facca

2 iunie 1968. — Pe stadionul comunal din Verona — Italia — se desfășura un meci de fotbal de o deosebită importanță pentru ambele echipe. Lecco trebuia să cîștige neapărat pentru a nu retrograda din B în C. Verona avea neapărat nevoie de victorie, pentru a promova în categoria A. Zadarnic au muncit însă jucătorii localnici, susținuți frenetic de spectatori. La fluierul final al arbitrului Giorgio Genel, tabela de marcaj consfințea un rezultat nedecis: 0—0.

Decepționați, fotbaliștii veronezi plecaseră spre cabine comentînd, bineînțeles, ocaziile ratate. Niște scandalagii care nu se puteau împăca cu rezultatul de pe teren, au hotărît să acționeze. S-au îndreptat, vociferînd, spre grilajul de sîrmă care înconjura tunelul prin care ieșeau jucătorii, amenințînd cu pumnii pe oaspeți, dar mai ales pe arbitru, pe care îl socoteau vinovat de faptul că... furase un punct echipei din Verona. La un moment dat, unul dintre tifosi — ieșindu-și din minți — aruncă spre arbitru o sticlă mare goală, care izbindu-se de fierul grilajului s-a prefăcut în cioburi. Ele l-au lovit în plină față, pe halful dreapta, Vinicio Facca, de la Lecco. Descumpănit, acesta și-a dus mîinile spre fața însîngerată, căzînd apoi ca fulgerat.

Medicul echipei i-a oferit urgent primul ajutor, în timp ce căuta să-l liniștească: „Nu-i nimic, curățăm puțin rana și gata, ai scăpat". Facca avea însă dureri groaznice. Niște săgeți de fier parcă i se înfigeau în creier. Era atins și la ochi și, transportat imediat la spitalul din Milano, s-au constatat multiple perforări ale globului ocular.

Deși îl încurajau permanent, medicii erau totuși sceptici. După 15 zile de internare, s-a apreciat că ochiul drept al lui Facca trebuie extirpat din cauză că, rămînînd foarte congestionat, el amenință integritatea funcțională a ochiului sănătos. Ochiul perforat de cioburi a trebuit să fie înlăturat.

Drama jucătorului de la Lecco, desfășurată cu 3 luni în urmă, a zguduit pe toți iubitorii sportului cu balonul rotund din Italia. Vinicio Facca, jucător profesionist, a rămas fără un ochi. „Am 21 de ani, spunea el, o familie, un copil de cîțiva anișori și așteptăm un al doilea. Ce voi face acum cînd fotbalul nu mai are nevoie de mine?".

Iată unde poate duce pasiunea oarbă a unor spectatori!

Modesto FERRARINI